

Inledning

Birgitta Meurling & Oscar Pripp

Om romanen kan liknas vid en korg som rymmer en myllrande fantasivärld, kanske den vetenskapliga skriften kan liknas vid en verktygslåda fylld med nyttiga redskap.¹ Dessa kan användas på olika sätt för att konstruera varjehanda "byggen". I detta nummer av *Nätverket* har fem etnologer utifrån sina forskningsintressen och pedagogiska verksamhet grävt i sina verktygslådor, "snickrat" och "skruvat ihop" sina bidrag. Texterna är resultatet av den fruktbara växelverkan mellan forskning och pedagogisk verksamhet, föreläsningar och seminariediskussioner, som uppstår när forskaren lämnar skrivbordet och möter studenter i lärosalar, arkiv och under fältarbeten.

Bidragen spänner över vitt skilda forskningsfält, men har alla växt fram ur den "etnologiska myllan"

vid de universitet, arkiv och museer där författarna varit och är verksamma. Här diskuteras så vitt skilda ämnen som Sveriges moderniseringsprocess från 1700-talet och framåt, spökvandringar och personliga erfarenhetsberättelser i slottsmiljö liksom folklivsarkivens frågelistverksamhet med ULMA (Uppsala landsmålsarkiv) som exempel. Här porträtteras med genusglasögon på forskarnäsan den första kvinnliga professorn inom svensk etnologi, Anna Birgitta Rooth. Här diskuteras hur aktiviteter och uttryck, som kan relateras till västafrikanska danser och trumspel, skapat sig en plats inom svenskt kultur- och samhällsliv. Slutligen presenteras också teoretiska och metodiska grepp inom genreanalys, ritualteori, genusforskning samt teorier rörande modernitet och postmodernitet.

¹ Nobelpristagaren Orhan Pamuk liknar i skriften *Pappas resväska* romanen vid en korg, som rymmer en fantasivärld vi vill hålla levande och tillgänglig (Pamuk 2007:53, Norstedts förlag, Stockholm).